

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **F., a.s., H.**, proti povinnému **P., a.s.**, naposledy so sídlom v H., **o vymoženie 31 426,71 Kč s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 11 Er 2099/2005, o dovolaní súdneho exekútora JUDr. M. J., Exekútorský úrad v Ž., proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 21. decembra 2010 sp. zn. 43 CoE 24/2010 rozhodol

t a k t o :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 21. decembra 2010 sp. zn. 43 CoE 24/2010 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Žiar nad Hronom uznesením z 12. júla 2010 č.k. 11 Er 2099/2005-38, EX 1972/2005 zamietol návrh súdneho exekútora na vydanie výroku o trovách exekúcie vedenej pod sp. zn. EX 1972/2005, ktorá bola zastavená ex lege vyhlásením konkurzu na majetok povinného z 18. apríla 2007 uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 36 K 6/2003-245 zo 16. marca 2007. V odôvodnení poukázal na ustanovenie § 48 zák. č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „zák. č. 7/2005 Z.z.“), podľa ktorého konania o výkon rozhodnutia alebo exekučné konania, ktoré sa začali pred vyhlásením konkurzu sa vyhlásením konkurzu zastavujú. Ak v konaní o výkon rozhodnutia alebo v exekučnom konaní už došlo k speňaženiu majetku, ktorý podlieha konkurzu, avšak výťažok ešte nebol vyplatený oprávnenému, výťažok sa stáva súčasťou príslušnej podstaty a trovy konania sú pohľadávkami proti príslušnej podstate. Preto návrh súdneho exekútora na zastavenie exekúcie nie je právne dôvodný. Vzhľadom k tomu, že k zastaveniu

exekučného konania došlo zo zákona bez toho, aby bolo potrebné vydávať o tom rozhodnutie s tým, že trovy výkonu rozhodnutia a exekúcie sa po vyhlásení konkurzu stávajú pohľadávkou proti podstate, mal súdny exekútor postupovať v súlade so zák. č. 7/2005 Z.z., a teda mal si dovedty vynaložené trovy exekúcie prihlásiť do konkurzu ako pohľadávku, ktorú je možné uspokojiť kedykoľvek v priebehu konkurzu. Keďže po vyhlásení konkurzu už súdny exekútor nemá možnosť uspokojiť si svoju pohľadávku v exekučnom konaní podľa § 200 ods. 2 Exekučného poriadku, musel okresný súd návrh súdneho exekútora na priznanie trov exekúcie zamietnuť.

Krajský súd v Banskej Bystrici na odvolanie súdneho exekútora uznesením z 21. decembra 2010 sp. zn. 43 CoE 24/2010 rozhodnutie Okresného súdu Žiar nad Hronom z 12. júla 2010 č.k. 11 Er 2099/2005-38, EX 1972/2005 zrušil a konanie zastavil. Mal za to, že okresný súd nesprávne zistil skutkový stav, keď pri rozhodovaní o návrhu súdneho exekútora na zastavenie konania vychádzal z tej skutočnosti, že bol na povinného ako dlžníka vyhlásený konkurz, v dôsledku čoho bolo s poukazom na § 48 zák. č. 7/2005 Z.z. exekučné konanie zastavené. V čase rozhodovania okresným súdom už bol vyhlásený konkurz na majetok povinného zrušený, preto prebiehajúce konkurzné konanie nemohlo mať žiaden vplyv na prejednávajúcu vec. Rovnako bol správca konkurznej podstaty odvolaný z funkcie, preto účastníkom exekučného konania, bol v čase rozhodovania povinný sám. Vyhlásený konkurz sa spravoval ustanoveniami zák. č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní (ďalej len „zák. č. 328/1991 Zb.“), keďže začal na základe návrhu podaného pred účinnosťou zák. č. 7/2005 Z.z. v takomto prípade sa všetky exekučné konania začaté pred vyhlásením konkurzu na majetok povinného zo zákona, a to podľa § 14 ods. 1 zák. č. 328/1991 Zb. prerušujú, a nie zastavujú, preto nebol dôvod na to, aby okresný súd konštatoval zastavenie exekučného konania. Zo strany tohto súdu tak došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci, čo by malo viesť k zrušeniu takéhoto rozhodnutia. Keďže však odvolací súd zistil, že došlo k výmazu povinného z obchodného registra, a to k 9. októbru 2010 a teda povinný stratil spôsobilosť byť účastníkom konania rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil a konanie zastavil (§ 104 ods. 1 O.s.p. § 107 ods. 1, 4 O.s.p. a § 221 ods. 1, 2 O.s.p.).

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal dovolanie súdny exekútor. Mal za to, že súdny exekútor je procesne oprávnený domáhať sa rozhodnutia súdu o trovách exekúcie aj v prípade zastavenia exekučného konania ex lege.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas osoba oprávnená na tento procesný úkon, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 a nasl. O.s.p.).

V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu. Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodol vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky. Dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nemá znaky vyššie uvedených uznesení, dovolanie preto podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné nie je.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 druhá veta O.s.p. ukladajúca dovolaciemu súdu prihliadnúť na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie), sa Najvyšší súd Slovenskej neobmedzil len na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či podané dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku či uzneseniu) odvolacieho súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v tomto ustanovení. Dovolací súd zistil, že konanie je postihnuté vadou uvedenou v § 237 písm. f/ O.s.p.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia je taký vadný postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odníme možnosť pred ním konať a uplatniť procesné práva priznané mu za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv. O vadu, ktorá je z hľadiska § 237 písm. f/ O.s.p. významná, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom a týmto postupom odňal účastníkovi konania procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva.

Podľa § 37 ods. 1 Exekučného poriadku účastníkmi konania sú oprávnený a povinný; iné osoby sú účastníkmi len tej časti konania, v ktorej im toto postavenie priznáva tento zákon. Ak súd rozhoduje o trovách exekúcie, účastníkom konania je aj poverený exekútor.

Pokiaľ k zastaveniu exekúcie došlo rozhodnutím súdu niektorým z dôvodov uvedených v ustanovení § 57 Exekučného poriadku, rozhodne súd aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie (§ 200 ods. 2 Exekučného poriadku). Rozhodnutie súdu musí teda v týchto prípadoch okrem výroku o zastavení exekúcie obsahovať aj výrok o náhrade trov exekúcie.

Podľa § 251 ods. 4 veta prvá O.s.p. na výkon rozhodnutia a exekučné konanie podľa osobitného predpisu sa použijú ustanovenia predchádzajúcich častí, ak tento osobitný predpis neustanovuje inak.

Odvolací súd vyčítal súdu prvého stupňa, že na prejednávanú vec použil nesprávny právny predpis – zák. č. 7/2005 Z.z., keď prichádzala do úvahy aplikácia zák. č. 328/1991 Zb. z dôvodu, že návrh na vyhlásenie konkurzu bol podaný pred účinnosťou zák. č. 7/2005 Z.z. V dôvodoch svojho rozhodnutia však otázku trov exekúcie v nadväznosti na uvedené nerieši; a to ani ohľadne zmenenej procesnej situácie v rámci odvolacieho konania.

V prejednáwanej veci nedošlo k zastaveniu exekučného konania zo žiadneho z dôvodov uvedených v ustanovení § 57 Exekučného poriadku. Konanie bolo zastavené z dôvodu, že v priebehu odvolacieho konania stratil povinný spôsobilosť byť účastníkom konania, keď k 9. októbru 2010 došlo k jeho výmazu v obchodnom registri. Toto zistenie odvolací súd riešil v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku (§ 104 ods. 1, § 107 ods. 1, 3), zrušil odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa a konanie zastavil (§ 221 ods. 1, 2). Exekučný poriadok takúto situáciu vo vzťahu k trovám exekúcie nerieši, to však odvolací súd nezavazuje povinnosti zaoberať sa námietkami

exekútora uvedenými v odvolaní a o trovách rozhodnúť – či už o ich priznaní alebo nepriznaní (§ 251 ods. 4 veta prvá O.s.p. v spojení s § 146 O.s.p.). Pokiaľ takto odvolací súd nepostupoval, odňal súdnemu exekútorovi možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Uvedená procesná vada zakladá vždy prípustnosť dovolania a zároveň je aj dôvodom, pre ktorý musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie zrušiť, lebo rozhodnutie vydané v konaní postihnuté touto procesnou vadou nemôže byť považované za správne.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1 a 4 O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. októbra 2011

JUDr. Eva S a k á l o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková